

FARKAS LÁSZLÓ.

Féltő szerelem

*Melletted rejtett buzdulások,
Örökös hívások gyötörnek,
S érinteni is alig merlek,
Félek, Kedves, hogy összetörlek.*

*Szép pattansz színes buborékként,
Eltűnsz előlem, mint a pára,
Az égre libbensz, szertefoszlasz,
Belesimulsz a magasságba.*

*Elolvadsz, mint a csillogó jég,
Elszállsz a szélben, mint a felhő,
Elejt a józan, szép valóság,
Mint leveleit őszi erdő.*

*Elnémulsz, mint a hegedűszó,
Mint meghitt, rózsaszínű lámpa,
Kialszik lényed, elcsatangolsz
A végtelenbe, éjszakába.*

*Könnyű vagy, mint a nyári reggel.
Csöndedbe lelkem ne kiáltson!
Egy szó csupán, egy mozdulat... Jaj,
Szétszór egyetlen pillantásom!*

*Óvlak, mint ó keleti törzsek
Tükörcsodáidat, s egyre félek,
Hogy elgurulsz üveggolyóként,
Elcsendülsz, mint az édes ének.*

*Szemedbe is, lásd, félve nézek,
Melyben csodák, tótükre reszket,
Ne szűnj meg, ó, bűbáj, varázslat!
Maradj, maradj!... Nagyon szeretlek.*